

- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisję naruszyła art. 101 ust. 1 TFUE i art. 4 i art. 7 rozporządzenia Rady nr 1/2003⁽²⁾ stwierdzając, że zostało spełnione kryterium znaczącego wpływu na handel między państwami członkowskimi.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 101 ust. 1 i art. 296 TFUE, art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 4, art. 7 i art. 23 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 1/2003 oraz zasady osobistej odpowiedzialności i dobrej administracji uznając skarżącą za odpowiedzialną za zachowanie BAX Global Ltd. (UK) i nakładając grzywnę za to zachowanie wyłącznie na skarżącą, chociaż BAX Global Ltd. (UK) była spółką zależną należącą do innego przedsiębiorstwa, na którego czele, przez cały okres trwania zachowania określonego w art. 1 ust. 1 lit. a) zaskarżonej decyzji, stała The Brink's Company.
- 5) Zarzut piąty dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 23 i art. 27 rozporządzenia Rady nr 1/2003, prawo skarżącej do obrony, wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r.⁽³⁾, zasadę współmierności kary do przewinienia oraz zasadę dobrej administracji, zasadę nulla poena sine culpa i zasadę proporcjonalności oraz popełniła ona oczywisty błąd w ocenie przy obliczaniu kwoty grzywny na podstawie obrotu przekraczającego teoretyczną maksymalną kwotę, jaką można było nałożyć za zachowanie określone w art. 1 ust. 1 lit. a) zaskarżonej decyzji.
- 6) Zarzut szósty dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 23 rozporządzenia Rady nr 1/2003, komunikat w sprawie współpracy⁽⁴⁾ oraz zasadę równości traktowania i popełniła oczywisty błąd w ocenie przy obliczaniu poziomu obniżki nałożonej na skarżącą grzywny.
- 7) Zarzut siódmy dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 23 rozporządzenia Rady nr 1/2003, zasadę równości traktowania i popełniła oczywisty błąd w ocenie odmawiając rozpoczęcia rozmów o zawarcie ugody zgodnie z obwieszczeniem w sprawie prowadzenia postępowań ugodowych⁽⁵⁾.

(¹) Rozporządzenie Rady nr 141 z dnia 26 listopada 1962 r. w sprawie niestosowania rozporządzenia Rady nr 17 do sektora transportu (Dz.U. 1962, 124, s. 2751).

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L, s. 1).

(³) Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003 (Dz.U. 2006 C 210, s. 2).

(⁴) Obwieszczenie Komisji w sprawie zwalniania z grzywien i zmniejszania grzywien w sprawach kartelowych (Dz.U. 2006, C 298, s. 17).

(⁵) Obwieszczenie Komisji w sprawie prowadzenia postępowań ugodowych w związku z przyjęciem decyzji na mocy art. 7 i 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 w sprawach kartelowych (Dz.U. 2008 C 167, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 12 czerwca 2012 r. — Deutsche Bahn i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-267/12)

(2012/C 243/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Bahn AG (Berlin, Niemcy), Schenker AG (Essen, Niemcy), Schenker China Ltd (Szanghaj, Chiny), Schenker International (H.K.) Ltd (Hong Kong, Chiny) (przedstawiciele: adwokaci F. Montag i B. Kacholdt, D. Colgan i T. Morgan, Solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2 lit. g), art. 1 ust. 3 lit. a), art. 1 ust. 3 lit. b) i art. 1 ust. 4 lit. h) decyzji Komisji Europejskiej z dnia 28 marca 2012 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.462 — Usługi spedycyjne);
- uchylenie w całości lub, tytułem żądania ewentualnego, obniżenie grzywien nałożonych w art. 2 ust. 2 lit. g), art. 2 ust. 3 lit. a), art. 2 ust. 3 lit. b) i art. 2 ust. 4 lit. h) zaskarżonej decyzji; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej wszystkimi kosztami niniejszego postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą sześć zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że

- Komisja naruszyła prawo skarżących do obrony, prawa do rzetelnego procesu i zasadę dobrej administracji poprzez niezakończenie prowadzonego przez nią dochodzenia po otrzymaniu powiadomienia, że dowody przedstawione przez przedstawicieli prawnych w imieniu określonej spółki były pod wieloma względami niezgodne z prawem;

2) Zarzut drugi dotyczący tego, że

- Komisja przekroczyła swoje kompetencje, wydając zaskarżoną decyzję, pomimo że nie miała do tego prawa zgodnie z rozporządzeniem nr 141/1962⁽¹⁾.

3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że

- Komisja naruszyła art. 101 ust. 1 i art. 296 TFUE, art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 4, 7 i art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003 oraz zasady osobistej odpowiedzialności i dobrej administracji uznając Schenker China Ltd za odpowiedzialną za zachowanie BAX Global (China) Co. Ltd i nakładając grzywnę za to zachowanie wyłącznie na Schenker China Ltd, pomimo że BAX Global (China) Co. Ltd była spółką zależną należącą do innego przedsiębiorstwa, na czele którego, przez cały okres trwania zachowania określonego w art. 1 ust. 3 lit. a) zaskarżonej decyzji, stała określona spółka;

4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że

- Komisja naruszyła art. 23 i 27 rozporządzenia nr 1/2003, prawo skarżącej do obrony, wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r. ⁽²⁾, zasadę współmierności kary do przewinienia oraz zasadę dobrej administracji, zasadę *nulla poena sine culpa* i zasadę proporcjonalności oraz popełniła ona oczywisty błąd w ocenie przy obliczaniu kwoty grzywien na podstawie obrotu przekraczającego teoretyczną maksymalną kwotę, jaką można było nałożyć za zachowanie określone w art. 1 ust. 2 lit. g), art. 1 ust. 3 lit. a), art. 1 ust. 3 lit. b) i art. 1 ust. 4 lit. h) zaskarżonej decyzji;

5) Zarzut piąty dotyczący tego, że

- Komisja naruszyła art. 23 rozporządzenia nr 1/2003, komunikat w sprawie współpracy ⁽³⁾ oraz zasadę równości traktowania i popełniła oczywisty błąd w ocenie przy obliczaniu poziomu obniżki nałożonej na skarżące grzywny;

6) Zarzut szósty dotyczący tego, że

- Komisja naruszyła art. 23 rozporządzenia nr 1/2003, zasadę równości traktowania i popełniła oczywisty błąd w ocenie odmawiając rozpoczęcia rozmów o zawarcie ugody zgodnie z obwieszczeniem w sprawie prowadzenia postępowań ugodowych ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady nr 141 z dnia 26 listopada 1962 r. w sprawie niestosowania rozporządzenia Rady nr 17 do sektora transportu (Dz.U. 1962, 124, s. 2751).

⁽²⁾ Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003 (Dz.U. 2006 C 210, s. 2).

⁽³⁾ Obwieszczenie Komisji w sprawie zwalniania z grzywien i zmniejszania grzywien w sprawach kartelowych (Dz.U. 2006, C 298, s. 17).

⁽⁴⁾ Obwieszczenie Komisji w sprawie prowadzenia postępowań ugodowych w związku z przyjęciem decyzji na mocy art. 7 i 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 w sprawach kartelowych (Dz.U. 2008 C 167, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 18 czerwca 2012 r. — Suwaid przeciwko Radzie

(Sprawa T-268/12)

(2012/C 243/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Joseph Suwaid (Damaszek, Syria) (przedstawiciele: adwokaci L. Defalque i T. Bontinck)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności pkt 7 części A załącznika I do decyzji wykonawczej Rady 2012/172/WPZiB z dnia 23 marca 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii (Dz.U. L 87, s. 103);

- stwierdzenie nieważności pkt 7 części A załącznika I do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 266/2012 z dnia 23 marca 2012 r. dotyczącego wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. L 87, s. 45);

- posiłkowo, stwierdzenie, że zaskarżone decyzja i rozporządzenie nie mają zastosowania do skarżącego, i zarządzenie wykreślenia jego nazwiska i danych osobowych z wykazu osób podlegających sankcjom Unii Europejskiej;

- obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami, a w szczególności należnościami, opłatami i wydatkami poniesionymi w ramach niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczący

- naruszenia praw podstawowych oraz gwarancji proceduralnych i naruszenia art. 21 ust. 2 decyzji Rady 2011/782/WBZiB i art. 32 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 36/2012 ze względu na to, że zaskarżone środki nie zostały notyfikowane skarżącemu i nie powiadomiono go o jakichkolwiek dowodach lub poważnych wskazówkach uzasadniających umieszczenie go w wykazie osób objętych sankcjami;

2) Zarzut drugi dotyczący

- oczywistego błędu w ocenie ze względu na to, że skarżący nie jest zaangażowany w politykę reżimu syryjskiego;

3) Zarzut trzeci dotyczący

- naruszenia prawa do obrony, prawa do rzetelnego procesu oraz zasady skutecznej ochrony sądowej ze względu na to, że Rada nie udzieliła odpowiedzi na żądanie skarżącego i tym samym nie wyjaśniła, dlaczego nazwisko skarżącego zostało dodane do wykazów osób objętych sankcjami, ani nie przedstawiła dowodów uzasadniających umieszczenie go w tych wykazach, ani nie dała mu możliwości wypowiedzenia się przed podjęciem zaskarżonych środków ograniczających i po ich podjęciu;

4) Zarzut czwarty dotyczący

- naruszenia obowiązku uzasadnienia w zakresie, w jakim Rada przy podejmowaniu środków ograniczających wobec skarżącego posłużyła się po prostu w zaskarżonych decyzji i rozporządzeniu stwierdzającym i niejasnym sformułowaniem bez podania szczegółowego uzasadnienia;

5) Zarzut piąty dotyczący

- popełnionego przez Radę błędu polegającego na celowym pominięciu wymieniania w zaskarżonych aktach podstawowych praw i zasad przyznanych przez prawo Unii. W związku z tym skarżący podkreśla ponadto, że Rada przyjęła zaskarżone akty na podstawie art. 215 TFUE, który nie przewiduje „gwarancji demokratycznych”.